

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2303/2023
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мирковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Нада Пурић“ из Ваљева, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1015/23 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 20.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1015/23 од 09.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1015/23 од 09.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 668/21 од 09.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде за период од 21.12.2018. године до 21.02.2021. године, исплати појединачне месечне опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 87.089,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1015/23 од 09.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе сагласно члану 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нема

места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име мање исплаћене плате због неувећања коефицијента за обрачун плате по основу рада са ученицима са сметњама у развоју при редовној основној школи. О овом праву тужиље и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из ових разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 17.12.2021. године, тужиља је тражила накнаду штете због неувећања коефицијента за обрачун плате. Вредност побијаног дела потраживања је 164.465,35 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић